

بسیاری از کشورها در جهان هستند که بخش‌هایی از چرخه تولید برق هسته‌ای را دارا بوده اما از بیشتر قسمت‌های آن محرومند ضمن این که کشورهای در حال توسعه‌ای که به دنبال صنعت هسته‌ای رفته‌اند، آنچه اکنون دارند با کمک قدرت‌های بزرگ این صنعت و غول‌های هسته‌ای دنیا بوده است. در مقابل جمهوری اسلامی ایران، پس از انقلاب اسلامی متکی بر ایده خودکفایی در امور راهبردی از یک سو و فشارها و تحریم‌های خارجی از سوی دیگر به این نتیجه رسید که راهی ندارد جز این که چرخه تولید برق هسته‌ای و مهم‌ترین بخش آن یعنی تولید سوخت را خودش پایه‌ریزی کرده و متکی بر دانش دانشمندان جوان این حوزه پیش ببرد. در ویژه‌نامه «شاهکار ایرانی» مهم‌ترین نگاه ما به سوی این توانمندی عظیم و قابل تقدیر است که البته با نگاه‌سوء دشمنان نظام اسلامی با مخاطراتی نیز روبه‌رو شده بود. ایران عزیز ما امروز مدعی است که جزو معدود کشورهای دارای چرخه سوخت هسته‌ای قرار گرفته و بر پایه دانش بومی ایرانی می‌تواند از معدن تا مجتمع سوخت و به ویژه فرآیند استراتژیک غنی‌سازی را خودش و در خاک خودش تامین کند. گزارش‌های ما از معدن ساغند، یک زرد اردکان، UCF اصفهان، غنی‌سازی در فردو و نطنز، تولید قطعات زیرکونیومی و ساخت قرص و مجتمع سوخت بیانگر این واقعیت ارزشمند و دوست‌داشتنی است که «ما توانستیم» این چرخه را اجرایی کرده و صفر تا صد آن را در این مرز و بوم عملیاتی سازیم. البته فراموش نکنیم که این مهم جز با توکل به قدرت لایزال الهی و تلاش دانشمندان و همت مسئولان کشورمان در کنار حمایت‌های ملت فهیم و مقاوم ایران میسر نبود.

